

***Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
1.Bf.238/2009/11.***

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság ***Budapesten, 2010. év május hó 3. napján*** megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta ***és 2010. év május hó 6. napján kihirdetett***

Ítéletet.

A gondatlanságból elkövetett testi sértés és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 12.B.131/2007/23. számú ítéletét a büntetés kiszabó részében ***megváltoztatja*** és a vádlottal szemben halmazati büntetésül kiszabott pénzbüntetést 1 (egy) év 6 (hat) hónapi fogház büntetésre és ***200.000,- (kettőszázezer) forint*** pénzmellékbüntetésre súlyosítja.

A börtönbüntetés végrehajtását ***3 (három) évi*** próbaidőre felfüggeszti

A pénzmellékbüntetést - meg nem fizetése esetén - 1.000,- (ezer) forintként egy-egy napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A kórlapok elkobzását mellőzi, és a lefoglalás megszüntetése mellett rendeli el az iratoknál történő kezelését.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet ***helybenhagyja***.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 208.975,- (kettőszáznyolcezer-kilencszázhetvenöt) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A Pest Megyei Bíróság 12.B.131/2007/23. számú 2009. április hó 30. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 285. § (1) bekezdése szerinti kuruzslás vétsége és a Btk. 170. § (1) és (7) bekezdés III. fordulata szerinti gondatlanságból elkövetett testi sértés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 400 napi tétel - 1.000 Ft. napi tétel összegű - összesen 400.000. Ft. pénzbüntetésre ítélte, amelyet meg nem fizetése esetén fogházbüntetésre kell átváltoztatni. Az elsőfokú bíróság rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, felfüggesztett szabadságvesztés és pénzmellékbüntetés kiszabása végett a vádlott és védője felmentés, illetve a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.652/2009/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a mérlegeléssel megállapított tényállás részben megalapozatlan, mert nem tartalmazza a vádlott által megszegett foglalkozási szabályokat, továbbá - a sértett tárgyalási nyilatkozatára is figyelemmel - elmaradt annak megállapítása, hogy az életveszélyt okozó sérülés maradandó fogyatékoságot eredményezett-e. Ezért tárgyalás kitűzését, az igazságügyi orvosszakértő meghallgatását indítványozta azzal, hogy az érdemi indítványát ennek ismeretében terjeszti elő.

A vádlott írásban is benyújtotta a fellebbezésének indokolását, amelyben arra hivatkozott, hogy az általa alkalmazott terápiás módszerrel a tüdő szűrése anatómiai lehetetlenség, azt még szándékosan sem lehetne végrehajtani. Hangsúlyozta, hogy nem ismeri el a kuruzslás bűncselekményét sem, csak azt, hogy az ANTSZ engedélye nélkül dolgozott, mert az érvényes magyar jogszabályok nem teszik lehetővé, hogy engedélyezett keretek között végezze a gyógyászati tevékenységet. Megítélése szerint diszkrimináció éri, esetében az élet felülírja a jogszabály érvényességét, ezért a másodfokú bíróságtól az alkotmányellenesség felülvizsgálatát kérte.

A Fővárosi Ítéltőtanács a tárgyalás előkészítése során az ügyet a Be. 363. § szerint tárgyalási formában tűzte és más szakértőt 1-es számú igazságügyi orvosszakértőt rendelte ki. Mindkét szakértőt feltétlen megjelenéssel a tárgyalásra idézte és jelenlétükben meghallgatta a vádlottat.

A tárgyaláson lefolytatott bizonyítás eredményeként az ügyész fellebbezését fenntartotta, és a vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta. Perbeszédében kiemelte, hogy a vádlott megszállottan, életét munkájára feltéve folytatja tevékenységét, amelynek gyakorlásában nem rendíti meg, hogy az engedély nélkül kifejtett neuráalterápiás beavatkozásának áldozatai is lehetnek.

A vádlott védője perbeszédében azt hangsúlyozta, hogy a vádlott sokakat meggyógyított, és diplomával tanúsítja a szakértők által megkérdőjelezett szakértelmét. Felvetette a társadalomra veszélyesség hiányát és a jogharmonizáció lassúságát. Álláspontja szerint nem bizonyítható minden kétséget kizáróan, hogy a vádlott okozta a sértett életveszélyes állapotát, ezért e körben felmentését indítványozta.

Az ügyész fellebbezése alapos volt, a védelem jogorvoslata nem vezetett eredményre.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok alapján eljárva az elsőfokú bírósági ítéletét és a megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint felülbírálta.

Felülbírálata során megállapította, hogy ez elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartás mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügyfelderítési kötelezettségét is teljesítette és az annak eredményeként a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelési körébe vonva állapította meg az irányadó - csak a sértett esetleges maradandó fogyatékosága kérdésében hiányos - tényállást.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 353. § (1) és (2) bekezdése szerint lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként és az iratok tartalma alapján - a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel - az elsőfokú ítélet tényállását az alábbiak szerint **kiegészíti:**

- a sértett által elszenvedett kétoldali tüdőcsúcs tájéki légmell nem okozott maradandó fogyatékoságot vagy súlyos egészségromlást, annak kezelése nem eredményezte mellúri szövődmény kialakulását.
- a vádlott ellen a Pest Megyei Főügyészség NF.1047/2009/11-I. szám alatt 2009. december 17. napján ismét vádiratot nyújtott be a Pest Megyei Bírósághoz. A B.113/2009. szám alatt lajstromozott büntető ügyben még nem került sor tárgyalás kitűzésére. A vádirat a vádlottat a 2009. június 22. napjáig elkövetett kuruzslás vétségével és a 2008. június 2-án gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés vétségével vádolta.

A fenti kiegészítés a 2010. április 20. napján elkészített, a sértett személyes vizsgálatán is alapuló IGÜ/157-1/2010. számú igazságügyi orvosszakértői véleményen, és a fent megjelölt számú vádirat tartalmán alapul.

Az így kiegészített tényállás megalapozott, és a másodfokú eljárásban is irányadóan a felülbírálat alapját képezi.

A másodfokú tárgyaláson lényegében elvi vita bontakozott ki a szakértők között a kétoldali légmell gyakorisága és a spontán légmell kialakulásának lehetőségéről. A kihallgatás során a szakmai vélemények, azonban nem képeztek ellentétet, mert a szakértők egyezően nyilatkoztak arról, hogy spontán légmell kialakulhat, azonban csak olyan esetben, amikor valamely előzmény bizonyított például a tüdőt trauma éri. Nem volt teljes az összhang a vádlott tevékenységének és a sértett sérülésének orvosszakértői módszerekkel bizonyítható okozati összefüggése kérdésében. A 2-es számú határozottan állította, hogy az okozati összefüggés orvosilag is bizonyítható. Az 1-es számú szakértő azt hangsúlyozta, hogy a tűszúrásokra - a bemeneti nyílás, szúrt csatorna hiányában - orvosi dokumentáció nem állt rendelkezésre csak nagy bizonyossággal véleményezhető az okozati összefüggés és csak abban az esetben, ha az tényként állapítható meg, hogy a vádlott injekciós terápiáját végzett, a sértett hátát megszúrta. A szakértők egybehangzó véleménye szerint a légmell kialakulásához a mellhártya megsértése, áthatoló szúrás

szükséges és ehhez a vádlott által használt legkisebb méretű, 2,5 cm hosszúságú tű is elégséges. A szakértők a vádlott áthatoló tűszúrását vitató védekezését a kialakuló légmellről egybehangzóan cáfolták. Hangsúlyozták, hogy az adott esetben spontán légmell kialakulása kizárt.

A szakértők kiemelték, hogy a magyar jogszabályok értelmében Magyarországon a neuráalterápiást kezelést orvos és kizárólag az ilyen irányú szakképesítéssel rendelkező szakorvos folytathatja. A speciális gyógykezelés széleskörű anatómiai ismereteket indokol, amellyel orvosi képzettség hiányában a vádlott nem rendelkezik. A szakértők a vádlott kérdéseire és a szakvéleményre tett észrevételei alapján egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy a vádlott alapvető anatómiai ismeretekkel sem rendelkezik.

Az elsőfokú bíróság tanúként hallgatta meg a sértettet kezelő az 1-számú tanú és a 2-es számú tanú szakszerű vallomása, az orvosi dokumentáció és az igazságügyi orvosszakértők másodfokú tárgyaláson tett szóbeli egyöntetű véleménye alapján is megállapítható, hogy a sértettnek nem volt olyan szervi betegsége, amely spontán légmell kialakulásához vezethetett volna. A 2-es számú szakértő a másodfokú tárgyaláson is felhívta a figyelmet a sértett CT leleteinek adataira, amelyből kitűnően spontán légmell kialakulására utaló kórelőzmény nem észlelhető továbbá a mellkas vastagsága helyenként 1,8 cm, ezért a legkisebb méretű tű is előidézhette a sértettnél kialakult légmellet. Egyebekben a megalapozott és irányadó tényállás szerint a vádlott a mellhártyát érintő területen 2,5 és 3 cm hosszúságú tűvel is dolgozott, csak a másodfokú tárgyaláson nyilatkozott akként, hogy az utóbbi méretű tűt a macskája oltására használta.

A vádlottnak az ideggyökök különböző méretű tűszúrásos fájdalom csillapításos (neuráalterápia) kezelési eljárása és a sértett életveszélyes állapota közötti közvetlen okozati összefüggést a vádlott ténybeli nyilatkozatai, a sértett az 1-es számú tanú vallomása a 2-es számú igazságügyi orvosszakértő kategorikus szakvéleménye, és az okirati bizonyítékok kétséget kizáró módon bizonyították.

A 1-es számú igazságügyi valószínűségi véleménye nem gyengíti a teljes értékű bizonyítékok bizonyító erejét, mivel a vádlotti magatartás megállapítása ténykérdés a szakértői kompetencia pedig az életveszély és az okozati összefüggésre adandó szakértői szakkérdés. Megjegyzi az ítéletábra, hogy az életveszélyt elhárító az 1-es számú tanú vallomása alapján is megállapítható, hogy nem vizsgáltak szúrási bemeneti nyílást, mivel az életveszélyt megszüntető csövezéssel voltak elfoglalva.

A vádlott az eljárás során elismerte a sértett testén megejtett 80-100 tűszúrás tényét, és magyarázta az általa kifejtett gyógyító tevékenység inger terápia lényegét. A vádlott nyilatkozatával szemben a légmell előidézéséhez nem a tüdőt kellett átszúrnia, hanem a mellhártyát és az így létrejövő fokozatos nyomáscsökkenés okozta a tüdők összeesését, a légmellet, a sértett életveszélyes állapotának kialakulását. A sértett mellkasa 1,8-2,5 cm vastagságú volt, ezért a használt eszköz méreteinél fogva alkalmas volt a sérülés előidézésére. A sértett nem szenvedett olyan szervi betegségben, amely véletlenszerűen éppen a kezelés során és mindkét oldalon azonos módon kialakíthatta volna a légmellet. A kezelés

során rosszul lett sértettnek a vádlott azt tanácsolta, ha reggelre rosszabb állapotba kerül forduljon orvoshoz, „legfeljebb becsövezik”. Ezzel egyidejűleg ajánlotta nyugtató bevitelét és tömény szesz fogyasztását, amelyet a sértett a szaktudást sem igénylő általános ismeretei alapján negligált. A sértett a másnapi orvosi vizsgálaton a vádlottal való régebbi és baráti viszonya miatt nem vallotta be a ténylegesen vele megtörténteket, azonban már a kórházban sem fogadták el az ablakkeretbe történő ütést, mint az életveszélyes állapotot kiváltó okot, és jatrogén (orvos által okozott) beavatkozást rögzítettek a dokumentációban. Azt is helyesen vonta értékelési körébe az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott nem először került hasonló helyzetbe, már indult ellene büntetőeljárás az általa azonos módszerrel kezelt páciensnél kialakult légmell miatt, és jelen ügyben a sértett csak azt követően fordult a rendőrséghez, hogy már más személy is jelezte állapotrosszabbodását a vádlotti tevékenység eredményeként.

A tanú arról is nyilatkozott, hogy a sértett első, a vádlotti magatartást titkoló előadását aggályosnak ítélte meg, és a későbbi sértetti nyilatkozatot fogadta el a közvetlen életveszélyes állapot előidézőjeként. A másodszakértő a tények ismeretében megerősítette az alapszakértő véleményét, ekként nem volt ellentét a szakértői vélemények között a szakértők tárgyalási meghallgatása után. Az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a sértett az ismeretlen eredetű folyadékkal való injektlása során már rosszulétről, erős és nem szűnő fájdalomról panaszkodott, majd egyre rosszabb állapota a kis méretű szűrési helyekből adódóan lassan alakult ki, és a másnapra bekövetkezett életveszélyes állapota a vádlott tevékenységnek következménye.

A kuruzslás kapcsán is törvényes megállapításokat rögzített az elsőfokú bíróság, és a vádlott sem vitatta működési engedélyének hiányát, az általa szerzett tanúsítvány honosításának lehetetlenségét, és a neuráalterápiás tevékenység engedély nélküli folytatását.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekmény jogi minősítése is.

A vádlott tudta, hogy tevékenysége veszélyes, a legkisebb helytelen mozdulat a kezelt személy életveszélyes állapotát hozhatja létre, ennek ellenére végezte a neuráalterápiát. Tevékenységének életveszélyes eredményéért a büntetőjogi felelősséget helyesen minősítette az elsőfokú bíróság tudatos gondatlanságként, (luxuria). Törvényes indokát adta annak is, hogy a vádlott az engedély nélküli tevékenységével nem foglalkozási szabályt sértett, mivel ilyen rá nem vonatkozott, ezért nem kellett felderíteni az ügyészi indítványban hiányolt foglalkozási szabályok körét.

Törvényes a vádlott tevékenységének minősítése a Btk. 285. § (1) bekezdése szerinti kuruzslás, és a Btk. 170. § (1) és (7) bekezdése III. fordulója szerinti testi sértés vétségként.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen felsorolta, azonban nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, hogy a vádlott tudatosan és szándékosan helyezkedik szembe a hatályos magyar jogszabályokkal. Nem jelentett visszatartó erőt számára a korábbi jelen üggyel azonos tárgyú büntető eljárás és a kiszabott intézkedés a próbára bocsátás, mivel a próbaidő alatt is tovább folytatta jogellenes tevékenységét, és a korábbi cselekménye miatt is jelen üggyel halmazatban a büntetés kiszabását csak az időközben bekövetkezett elévülés gátolta. A vádlott szándékosan figyelmen kívül hagyja, hogy Magyarországon csak orvosi végzettséggel lehet az általa gyakorolt gyógyítást végezni, és nem a tevékenysége eredményének, hanem téves jogi szabályozásnak tulajdonítja az ellene indított eljárásokat amint annak a lehetőségét is kizárja, hogy sérülést, életveszélyt okozhat, noha ez ténylegesen bekövetkezett.

A másodfokú bíróság a kifejtettekre tekintettel helyt adott a terhes ügyészi fellebbezésnek és úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés nem szolgálja kellően a büntetési célokat, különösen nem biztosítja a speciális prevenciót. A vádlottal szemben a cselekmény tárgyi súlyával arányos tartamú a Btk. 44. §-a szerinti fogházbüntetést szabott ki, amelynek a végrehajtását próbaidőre felfüggesztette. A próbaidő tartamát annak törvényi maximumában állapította meg a Btk. 89. § alapján, figyelemmel a Btk. 2. §-ra, az elkövetéskor irányadó anyagi jogi szabályokra.

A vádlottal szemben, aki megfelelő anyagi körülményekkel rendelkezik pénzmellékbüntetést is kiszabott. A büntetési célok a fő-és mellékbüntetés együttes alkalmazásával biztosítható.

Az elsőfokú bíróság a nyomozás során lefoglalt kórlapokat elkobozta, azonban ezek megtekintése még a későbbiekben szükségessé válhat, ezért az ítéletábla az iratoknál való kezelésüket rendelte el.

Az ítéletábla fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 381. § (1) és (2) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása a Be. 372. §-án, míg egyéb törvényes rendelkezéseinek a helybenhagyása a Be. 371. §-án alapszik.

Az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § -a kizárja.

B u d a p e s t, 2010. év május hó 6. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza s.k.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 12.B.131/2007/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.238/2009/11. számú ítéletében foglalt változások mellett jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

B u d a p e s t, 2010. év május hó 6. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

Kiadmány hitelül:
tisztviselő